

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **D. S.**, zastoupeného Mgr. Jiřím Kabudou, advokátem se sídlem Frýdek-Místek, 1.Máje 741, proti žalovanému **Ministerstvu práce a sociálních věcí ČR** se sídlem Praha 2, Na Poříčním právu 1/376, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20.6.2013 č.j. MPSV-UM/4138/13/9S-MSK, sp. zn. SZ/514/2013/9S-MSK, o **příspěvku na mobilitu**,

t a k t o:

I. Rozhodnutí žalovaného Ministerstva práce a sociálních věcí **se** pro vady řízení **zrušuje** a věc se mu vrací k dalšímu řízení.

II. Žalovaný **je povinen** zaplatit žalobci náklady řízení ve výši 5.353,- Kč, k rukám advokáta Mgr. Jiřího Kabudi do 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í:

Rozhodnutím ze dne 20.6.2013 č.j. MPSV-UM/4138/13/9S-MSK, sp. zn. SZ/514/2013/9S-MSK žalované Ministerstvo práce a sociálních věcí ČR zamítlo odvolání žalobce a potvrdilo rozhodnutí Úřadu práce ČR, krajské pobočky v Ostravě ze dne 11.1.2013 č.j. MPSV-UP/42642/13/AIS-ZDP, kterým nebyl žalobci přiznán příspěvek na mobilitu s odůvodněním, že na základě posouzení zdravotního stavu posudkovým lékařem Okresní správy sociálního zabezpečení Frýdek-Místek je schopen zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, čímž nejsou splněny zákonné podmínky pro poskytnutí příspěvku podle ust. § 6 zákona č. 329/2011 Sb., ve znění pozdějších předpisů. Nejedná se o dlouhodobě nepříznivý

zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) téhož zákona, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace.

Žalobce proti uvedenému rozhodnutí podal včasnou žalobu, ve které namítal nesprávnost odůvodnění napadeného rozhodnutí pokud se v něm uvádí, že není zdravotní důvod...neujít do 200 metrů za daných podmínek...přitom v příloze č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. v platném znění je uvedeno...pohybovat se chůzí... v dosahu alespoň 200 metrů, a to i po nerovném terénu. Za odporující smyslu zákona považuje žalobce i část posudkového hodnocení: „Cestování dopravními prostředky se nemíní jen MHD, ale schopnost cestovat i motorovým vozidlem, což koreluje i se sociálním šetřením“. V žalobě dále žalovanému vytýkal jeho konstataci, že dokumentace o jeho zdravotním stavu z dětské neurologie nemá patřičný posudkový význam z toho důvodu, že nelze stvrdit těžkou ztrátu mobility. Žalovaný nevzal do úvahy skutečnost, že neurolog MUDr. A. B. jej léčí téměř od narození až do jeho 18ti let věku. Tento lékař v jeho zdravotní dokumentaci pečlivě popsal jeho zdravotní stav, o němž není pochyb, že je dlouhodobě ale i trvale nepříznivý pro trvalé a neléčitelné poškození mozku po prodělané dětské obrně – spastická forma všech končetin. Z této zdravotní dokumentace také jednoznačně vyplývají jeho zdravotní problémy. V další části žaloby žalobce uvedl, že je mu nepochopitelná ta část posudkového hodnocení, ve které posudková komise uvedla, že stav musí mít trvalý ráz a nelze brát na zřetel, jak údajně připomínkuje v odvolání, že „někdy ujde určitou vzdálenost, jen dle stavu a terénu“. Žalobce však oproti tomuto tvrzení uvedl, že jeho „zlepšení není nikdy trvalé, schopnost mobility kolísá, trvalá je pouze příčina spočívající v nezvratném poškození CMS“. Žalobce není schopen používat francouzské hole jako trvalou oporu, neboť má problém s koordinací horních a dolních končetin a francouzské hole v žádném případě neřeší ztrátu rovnováhy. Má tedy trvalé potíže s rovnováhou, stabilitou a stojem, s koordinací a se zastavením pohybu. V důsledku toho je zcela závislý při školní docházce na dennodenní dopravu, kterou zajišťuje jeho otec a bratr. Z uvedeného žalobce dovodil, že žalovaný nesprávně zjistil skutkový stav, v důsledku čehož rozhodl nezákonně, a proto se domáhal zrušení žalobou napadeného rozhodnutí a vrácení věci žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný se k žalobě vyjádřil tak, že ji považuje za nedůvodnou, a proto navrhuje její zamítnutí.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 20.6.2013 č.j. MPSV-UM/4138/13/9S-MSK, sp. zn. SZ/514/2013/9S-MSK a připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i správním spisem Úřadu práce ČR – krajská pobočka v Ostravě, kontaktní pracoviště Frýdek-Místek č.j. MPSV-UP/807786/12/AIS-ZDP, sp. zn. SZ/304872/2012/AIS-ZDP a poté dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.

Napadené rozhodnutí přezkoumal krajský soud v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době vydání žalobou napadeného rozhodnutí (§ 75 odst. 1, 2 zákona č. 150/2002 Sb. soudního řádu správního, dále jen s. ř. s.).

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně, jakož i ze správního spisu žalovaného, vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce uplatnil žádost o příspěvek na

mobilitu dne 3.5.2012. Dne 26.6.2012 provedl Úřad práce ČR, krajská pobočka v Ostravě u žalobce sociální šetření. Ze záznamu o tomto sociálním šetření ze dne 29.6.2012 vyplývá, že žalobce je orientovaný v čase, v místě a osobou. Je po dětské mozkové obrně, což ovlivňuje jeho chůzí, obě ruce nenarovná. Žádné kompenzační pomůcky nepoužívá. Pomalou chůzí ujde 200 metrů a podle matky často ztrácí balanc. Schody denně zvládá a přidržuje se zábradlí. Stravu většinou připravuje matka a žalobce se obslouží, nají se sám. Hrnek nebo talíř nepřenese. Zvládá ranní hygienu, je schopen se vsedě obléci, není však schopen si zavázat boty. Léky v současné době neužívá. Dne 2.8.2012 posoudil zdravotní stav žalobce pro účely příspěvku na mobilitu posudkový lékař OSSZ ve Frýdku-Místku se závěrem, že u žalobce se jedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, který ovlivňuje fyzické schopnosti a jehož rozhodující příčinou je snížení mobility při základním postižení – dětskou mozkovou obrnou se spastickou diparézou dolních končetin. Podle tohoto posudku se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb. v platném znění, který vede k neschopnosti zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Na tomto závěru setrval posudkový lékař OSSZ ve Frýdku-Místku ve svém vyjádření k námitkám žalobce dne 13.9.2012 (Žalobce podáním ze dne 4.9.2012 doložil čestné prohlášení o tom, že je závislý na dennodenní dopravě do školy ze strany otce a bratra, dožadoval se vyžádání zdravotní dokumentace od neurologa MUDr. A. B. a toho, aby jeho posudek byl doplněn o vlastní vyšetření posudkovým lékařem. Současně namítal, že jeho matka, jakožto zmocněnkyně v dokumentaci nenalezla žádnou zprávu o sociálním šetření). Ve správním spisu je založeno další vyjádření posudkového lékaře OSSZ Frýdek-Místek ze dne 21.11.2012, že i přes doložení neurologického vyšetření MUDr. B. ze dne 18.9.2012 nebyly shledány důvody ke změně posudkového stavu. Na základě uvedených posudků vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí ze dne 11.1.2013, kterým příspěvek na mobilitu žalobci nepřiznal. Správní spis obsahuje dále odvolání žalobce proti tomuto rozhodnutí, o kterém, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

Správní spis žalovaného obsahuje kromě jiného posudek PK MPSV ČR ze dne 9.5.2013. Z tohoto posudku krajský soud zjistil, že při jeho vypracování vycházela posudková komise z posudkového spisu žalobce vedeného u OSSZ Frýdek-Místek, zdravotní dokumentace žalobce od praktické lékařky MUDr. H. D., ze sociálního šetření provedeného krajskou pobočkou Úřadu práce ČR dne 26.6.2012 a dále z lékařských zpráv neurologa MUDr. A. B. ze dne 18.9.2012, 19.6.1995, 18.4.2003, 23.10.2007, 27.1.2009, 26.11.2009, 4.10.2011 a 26.4.2012, neurologa MUDr. Š. ze dne 13.1.1995 a neurologa MUDr. P. ze dne 27.4.2001. V diagnostickém souhrnu onemocnění žalobce posudková komise uvedla DMO – spastickou diparézu, skoliózu páteře a stav po opakovaných korekčních operacích dolních končetin. Posudek dále obsahuje stručné zhodnocení doložené lékařské dokumentace a neurologické zdravotní dokumentace 10/2011 a 4/2012 a opisuje zápis ze sociálních šetření ze dne 26.6.2012. Poté posudek obsahuje vlastní posudkové hodnocení, v němž se konstatuje, že „doložená zdravotnická dokumentace z dětské neurologie nemá patřičný posudkový význam v rámci ovlivnění posouzení v požadovaném období nelze v daném případě stvrdit těžkou ztrátu mobility. Tato se hodnotí z posudkového hlediska s oporou a event. odpočinkem v určitém časovém intervalu. Stav musí mít trvalý ráz, nelze brát v potaz jak posuzovaný připomínkuje, že „někdy neujde určitou vzdálenost, jen dle stavu a terénu“. Křečový stav u posuzovaného není trvalý, není tedy zdravotní důvod v daném případě uvedený funkčním nálezem neujit vzdálenost do 200 metrů za

daných podmínek, tj. s oporou a s odpočinkem (totéž se týká i pohybu po schodech a dalších pohybových aktivit). Bude zřejmě nutná trvalá opora např. FH. Cestování dopravními prostředky se nemíní jen MHD, ale cestovat i motorovým vozidlem, což koreluje i se sociálním šetřením. Celková orientace je zachována (poznámka soudu zřejmě míněno zachována), je absence mentálně kognitivního deficitu či patřičně těžkého smyslového postižení. Posudková komise nehodnotí odlišně od referátu LPS OSSZ“. Následuje posudkový závěr, že rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je zejména spastická diparéza dolních končetin s prevalencí vpravo. Nejde však o osobu, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. U žalobce se nejedná o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav ve vztahu k mobilitě, tzn. ve smyslu ust. § 3 písm. c) zákona č. 108/2006 Sb., v platném znění, který vedl k neschopnosti zvládat základní životní potřeby mobilitu nebo orientaci.

Podle ust. § 6 odst. 1 zákona č. 329/2011 Sb. nárok na příspěvek na mobilitu má osoba starší 1 roku, která není schopna zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace, opakovaně se v kalendářním měsíci dopravuje nebo je dopravována a nejsou jí poskytovány pobytové sociální služby podle zákona o sociálních službách v domově pro osoby se zdravotním postižením, v domově pro seniory, v domově se zvláštním režimem nebo ve zdravotnickém zařízení ústavní péče.

Podle ust. § 8 odst. 1 citovaného zákona schopnost osoby zvládat základní životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace se pro nárok na příspěvek na mobilitu posuzuje podle zákona o sociálních službách stejným způsobem jako pro účely příspěvku na péči.

Podle ust. § 1 odst. 4 vyhlášky č. 505/2006 Sb., ve znění pozdějších předpisů, za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje stav, kdy porucha funkčních schopností dosahuje úrovně úplné poruchy nebo poruchy těžké, kdy i přes využívání zachovaných potenciálů a kompetencí fyzické osoby a využívání běžně dostupných pomůcek, prostředků, předmětů denní potřeby nebo vybavení domácnosti, veřejných prostor nebo s využitím zdravotního prostředku nelze zvládat životní potřebu v přijatelném standartu. Za neschopnost zvládání základní životní potřeby se považuje rovněž stav, kdy režim nařízený odborným lékařem poskytujícím specializované zdravotnické služby neumožňuje provádění základní životní potřeby v přijatelném standartu.

Podle přílohy č. 1 k vyhl. č. 505/2006 Sb., se vymezuje posuzování schopnosti zvládat základní životní potřeby takto:

a) Mobilita:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna zvládat vstávání a usedání, stoj, zaujímat polohy, pohybovat se chůzí krok za krokem, popřípadě i s přerušováním zastávkami, v dosahu alespoň 200 m, a to i po nerovném povrchu, chůzí po schodech v rozsahu jednoho patra směrem nahoru i dolů, používat dopravní prostředky včetně bariérových.

b) Orientace:

Za schopnost zvládat tuto základní životní potřebu se považuje stav, kdy osoba je schopna poznávat a rozeznávat zrakem a sluchem, mít přiměřené duševní kompetence, orientovat se časem, místem a osobou, orientovat se v obvyklém prostředí a situacích a přiměřeně v nich reagovat.

Krajský soud zhodnocením všech shora uvedených zjištění a skutečností dospěl k závěru, že žalovaný jakožto odvolací správní orgán, rozhodl na základě nedostatečně zjištěného skutkového stavu.

V rámci odvolacího řízení, na jehož základě bylo vydáno konečné správní rozhodnutí žalovaného ze dne 20.6.2013, vyžádal odvolací orgán posudek od PK MPSV ČR, který byl vypracován dne 9.5.2013. Tento posudek byl vzat jako stěžejní důkaz pro odůvodnění žalobou napadeného rozhodnutí. Jak je již shora uvedeno, posudek obsahuje přehled zdravotnické dokumentace žalobce, ze které při jeho vypracování posudková komise vycházela a diagnostický souhrn zdravotních omezení žalobce. Dle názoru žalovaného je z tohoto posudku zřejmé, z čeho posudková komise při jeho vypracování vycházela, jaké podklady a jí samotnou zjištěné skutečnosti hodnotila. K tomu žalovaný dodává, že posudek byl vypracován komisí v řádném složení a že se komise zabývala námitkami uvedenými v odvolání a posudek byl vypracován ve vztahu ke všem námitkám uvedeným v odvolání. S tímto hodnocením posudku posudkové komise MPSV ČR se krajský soud neztotožňuje. Úkolem tohoto posudku bylo posouzení, zda je žalobce schopen zvládat životní potřeby v oblasti mobility nebo orientace. Skutečnost, že žalobce je schopen zvládat životní potřebu orientace, nebyla v tomto řízení ani v nejmenším sporná. Krajský soud se však neztotožňuje se způsobem, jakým posudková komise vyhodnotila v případě žalobce zvládání základní životní potřeby mobility. Nelze především souhlasit s posudkovou komisí v tom, že žalobcem namítaná zdravotní dokumentace MUDr. A. B. nemá „patřičný posudkový význam v rámci ovlivnění posouzení v požadovaném období“. Jak bylo totiž ze správního spisu správního orgánu I. stupně zjištěno, žalobce ke svému odvolání ze dne 14.2.2013 připojil lékařské zprávy tohoto dětského neurologa. Mezi touto zdravotní dokumentací byla i zpráva jmenovaného lékaře ze dne 18.9.2012 a v ní se uvádí, že žalobce se s dipedální lokomocí dovede pohybovat na krátkou vzdálenost, iniciace pohybu je aktivní, ale jsou výrazné problémy se zastavením chůze, kdy musí přešlapovat na místě nebo se přidržet. Minimální vychýlení těžiště vede k nekoordinovanému pádu, žalobce při pokusu o dřep padá. Našlapuje na vnitřní hrany chodidel s vbočením kolen, nezvládá přímý směr chůze, trvá elevace pat. Asymetrie chůze spočívá ve výraznějším odlehčování PDK, postoj je flekční, nedovede vzpřímit kolena a retroponuje pánev. Další pochybnost zvládání základní životní potřeby mobility u žalobce vyvolává jeho žalobní tvrzení, že není schopen používat trvalou oporu – francouzské hole, neboť má problém v koordinaci horních a dolních končetin a tyto hole v žádném případě neřeší ztrátu rovnováhy. Pomůcky jako berle a francouzské hole žalobce zcela nezvládá právě pro uváděné problémy s koordinací horních a dolních končetin. Žalobce tedy zcela zpochybňuje posudkový závěr, že v jeho případě není zdravotní důvod neujít vzdálenost do 200 metrů „za daných podmínek, to je s oporou a odpočinkem – totéž se týká i pohybu po schodech a dalších pohybových aktivit a že bude zřejmě nutná trvalá opora např. FH“. Z uvedeného pak krajský soud činí závěr, že v této části je posudek posudkové komise neúplný a zejména nepřesvědčivý. Jako neúplnou a tedy i nepřesvědčivou a navíc i nepřezkoumatelnou hodnotí krajský soud část posudkového závěru týkající se používání dopravních prostředků žalobcem. Jak vyplývá z přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. součástí zvládání základní životní potřeby mobility je používání dopravních prostředků, včetně bariérových. Jinými slovy, pokud posuzovaná osoba používat tyto dopravní prostředky není schopna, nelze jí hodnotit jako osobu zvládající základní životní potřeby mobility. S problémem zvládání používání

dopravních prostředků žalobcem se posudková komise v posudku vypořádala tak, že pouze uvedla: „Cestování dopravními prostředky se nemíní jen MHD, ale schopnost cestovat i motorovým vozidlem, což koreluje i se sociálním šetřením“. Kromě toho, že v této části je posudkový závěr dle názoru soudu nesrozumitelný, je nutno navíc potřeba podotknout, že v záznamu z provedeného sociálního šetření ze dne 29.6.2012 (sociální šetření proběhlo dne 26.6.2012) není o zvládání použití dopravních prostředků žalobcem ani jediná zmínka a zůstává tedy otázkou, z čeho posudková komise vycházela, když v posudku v části, kde cituje zmíněný záznam ze sociálního šetření uvádí: „Do vlaku nenastoupí“.

Se zřetelem k ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění, krajský soud neměl možnost v této právní věci vyžádat od posudkové komise doplňující posudek, jehož úkolem by bylo odstranění shora naznačených rozporů v hodnocení zvládání základní životní potřeby mobility žalobce ve smyslu přílohy č. 1 k vyhlášce č. 505/2006 Sb. Za této situace krajskému soudu nezbylo, než rozhodnutí žalovaného zrušit pro vady řízení podle ust. § 78 odst. 1 s.ř.s. a věc mu vrátil k dalšímu řízení podle odst. 4 téhož ustanovení. Žalovaný v dalším řízení bude povinen odstranit vady řízení, které spočívají v neúplnosti a tím i nepřesvědčivosti a částečně též i v nesrozumitelnosti posudku posudkové komise MPSV ČR ze dne 9.5.2013.

V souladu s ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. byl žalovaný zavázán zaplatit žalobci náklady řízení spočívající v jeho právním zastoupení advokátem v rozsahu tří úkonů právní služby po 1.000,- Kč a tří režijních paušálů po 300,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb. v platném znění. Další náklady právního zástupce žalobce činilo cestovné osobním automobilem v celkové výši 324,- Kč, z čehož 146,- Kč činila spotřeba pohonných hmot (při ujetých 48 km a ceně za jeden litr 35,90 Kč) a 178,- Kč za opotřebení vozidla podle vyhlášky č. 328/2014 Sb. S připočtením náhrady za ztrátu času ve výši 200,- Kč a 21% DPH činily náklady právního zastoupení celkem 5.353,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu právnímu soudu v Brně ve lhůtě do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, písemně ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel nebo jeho zástupce nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 19. února 2015

JUDr. Petr Indráček
samosoudce